

skaffenhed som den, jeg har udtalt tidligere ved et andet Lovforslag, idet Udvalget har yttret sig i sin Betænkning om Lønningerne omtrent paa en lignende Maade, som Udvalget i Sagen om Amtsforvalternes Lønning, at nemlig Udvalget, saavidt jeg har forstaaet det, ikke kunde gaae ind paa bestemt at bedømme de enkelte Lønninger for Embedsmændene. Jeg haaber imidlertid, ligesom jeg har gjort mig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til det Udvalg, der er nedsat i Sagen om Amtsforvalternes Lønning, at der ligeledes her finder en Misforstaaelse Sted af mig i Henseende til Udvalget i nærværende Sag, og at den ærede Ordfører vil paa Udvalgets Vegne erklære, at det er at forstaae paa den Maade, at Udvalget stemmer for de foreslaaede Lønninger med Undtagelse af de Forandringer, som af Udvalget ere foreslaaede, og at Udvalget virkeligt finder disse i Lovudkastet foreslaaede Lønninger at være passende.

Ordføreren: Jeg kan vistnok strax berolige den ærede Landstingsmand med, at Udvalgets Ytringer ikke ere at forstaae paa anden Maade. Jeg veed ikke, om det vil være nødvendigt, at jeg oplæser den Passus, der dertil sigter. Der staaer deri: „Men Udvalget kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at den rette Bedømmelse af Enkelthederne, hvad Fordelingen af Embederne og disses Lønning angaaer, for en stor Deel fordrer en Specialkundskab, som kun Administrationen kan være i Besiddelse af, og at dette Hensyn maatte afholde Udvalget fra at foreslaae Forandringer, naar det ikke havde egen bestemt Overbeviisning om, at disse kunde skee uden Skade eller Fare for Statens Interesse“. Meningen hermed er naturligviis ikke, at Udvalget har troet sig berettiget til aldeles at lade være at tage de enkelte Lønninger i Betragtning. Det frem-

gaaer jo ogsaa af Udvalgets Indstillinger, idet der virkeligt er skeet Forslag til Forandringer. Ytringerne referere sig kun til, at Udvalget har meent at maatte være meget vaerksom dermed, hvilket jeg ogsaa har tilladt mig under Sagens første Behandling at ytre. Det er den samme Anseelse, som den ærede Landstingsmand har fremsat med Hensyn til Udvalget for Amtsforvalternes Lønning (Sa!), men jeg maa tilstaae, at jeg fatter ikke ganske dens Grund; thi, at der derved skulde være paalagt Ministeriet et Ansvar, kan jeg paa ingen Maade erkjende. Ministeriet er ansvarligt for Lovens Udførelse, men ikke for Loven selv, saaledes som den er vedtagen af Rigsdagen og sanctioneret af Hs. Majestæt Kongen.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemningen, hvorved

Forslag af Kierkegaard, Holberg, Nyholm, Treschow og Unsgaard:

At i § 4 foretages følgende Forandring ved den i Anhang B Nr. 7 og 8 indførte Fordeling:

Pag. 91 og 92: „To Sold-

skrivere a 2500 Rbd. i Gage 5,000 Rbd.

En Oplagskriver 2,500 — “

udgaaer og istedet sættes:

„To Soldskrivere a 2,200 Rbd.

i Gage 4,400 Rbd.

En Oplagskriver 2,200 Rbd.“

vedtoges med 31. St. mod 9.

Ændringsforslaget ad § 2:

„At i § 2 Nr. 2 bortfalde (som Følge af foranstaaende Ændring, dersom den billiges), Udtrykkene:“

„2,200 Rbd. og 2,500 Rbd.“ og istedet sættes „og 2,200 Rbd.“

vedtoges uden Afstemning som Følge af den foregaaende Afstemning.